

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lov nr. 24 af 28. januar 1966).

§ 9. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10. Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves i København, Frederiksberg og købstæderne sammen med de kommunale ejendomsskatter og i øvrigt sammen med de amtskommunale ejendomsskatter. Bestemmelserne i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, kap. V (skatternes forfaldstid og erlæggelse m. v.), finder tilsvarende anvendelse for ejendomsskylden til staten. Med hensyn til pante- og fortrinsret for ejendomsskylden til staten har det dog sit forblivende ved lovgivningens hidtidige regler. Indbetalingen i statskassen af den opkrævede ejendomsskyld foretages efter de hidtil gældende bestemmelser.

Stk. 2. — — —

Lovforslaget.

§ 9. I tilfælde, hvor der på en ejendom er tinglyst en deklaration efter bestemmelsen i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning eller en særlig bevarings-servitut i henhold til bestemmelsen i § 12 i lov nr. 195 af 8. juni 1966 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10. Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter i København, Frederiksberg og de områder, der umiddelbart forud for den 1. april 1970 henhørte under en købstadkommune. I øvrigt foretages opkrævningen af amtstuerne og amtskatteinspektorerne.

Stk. 2. — — —

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., kan finansministeren efter forudgående forhandling med kommunerne pålægge disse at opkræve ejendomsskylden til staten sammen med de kommunale ejendomsskatter.